

MIHAIL

BUL
BGA
KOV

Köpek Kalbi

3. BASKI
Çeviri: UĞUR BÜKE

♥ can
modern

MİHAİL BULGAKOV
KÖPEK KALBI

Can Modern

Köpek Kalbi, Mihail Bulgakov

Rusça aslından çeviren: Uğur Büke

Sobaçye syerdtsy

Bu öykü 1925 yılında yazılmış, 1987 yılında *Znamya* dergisinde yayımlanmıştır.

Bu kitapta kaynak alınan baskı: İzbrannye proizvedeniya v 2 tomax, İzdatelstvo Hudojestvennoy Literaturny Dnipro, 1989.

© 2021, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2021

3. basım: Temmuz 2023, İstanbul

Bu kitabın 3. baskısı 2000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Şirin Etik

Editör: Hüseyin Kandemir

Düzeltili: Aylin Samancı Elmasdağ

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni ve dizi tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak uygulama: Bilal Sarıteke

Baskı ve cilt: İmak Ofset Basım Yayın Anonim Şti.

Akçaburgaz Mah. 137. SK. No:12

Esenyurt, İstanbul

Sertifika No: 71320

ISBN 978-975-07-5201-8

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

MİHAİL BULGAKOV
KÖPEK KALBI

UZUN ÖYKÜ

Rusça aslından çeviren

Uğur Büke

♥can

Mihail Bulgakov'un Can Yayınları'ndaki diğler kitapları:

Usta ile Margarita, 2003

Genç Bir Köy Hekimi, 2014

Kol Manşetinde Notlar, 2015

Kızıl Moskova, 2016

Morfin, 2019

Hayatımızın Bir Günü, 2021

Kader Yumurtaları, 2022

Şeytanname, 2022

MİHAİL AFANASYEVİÇ BULGAKOV, 1891'de Kiev'de doğdu. Genç yaşta doktorluğu bırakarak kendini tümüyle yazarlığa verdi. İlk romanı *Beyaz Muhafız* (1925), komünist bir kahramana yer vermediği gerekçesiyle Sovyet resmî çevrelerce büyük tepkiyle karşılandı. Sovyet toplumunu eleştiren yergili fantezilerin yer aldığı *Şeytannâme*'de (1925) resmî çevrelerin eleştirisine uğradı. Bulgakov aynı yıl sözde bilim üstüne bir yergi niteliğindeki *Köpek Kalbi*'ni yazdı. 1930'a gelindiğinde, eserlerinin yayımlanması yasaklanmıştı. Buna karşın Bulgakov, 1930' larda iki önemli eser daha verdi. Moskova Sanat Tiyatrosu'nun perde arkasını acımasızca yeren yarıda kalmış özyaşamöyküsel romanı *Teatral Bir Roman* ve göz kamaştırıcı bir fantezi olan *Usta ile Margarita*. 1940'ta Moskova'da ölen Bulgakov'un eserleri, Stalin'in ölümünün ardından, 1950'lerin sonlarına doğru gittikçe saygınlık kazandı.

UĞUR BÜKE, 1959'da Suşehri'nde doğdu. Öğretmen Okulu'nu bitirdikten sonra AÜ Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Rus Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne girdi. 1981'de mezun olduktan sonra Türkiye'nin Sesi radyosunda Rusça spiker ve çevirmen olarak çalıştı. Turist rehberliği ve Sovyetler Birliği Başkonsolosluğu'nda çevirmenlik yaptı. Nikolay Gogol, Lev Tolstoy, İvan Turgenyev, Nikolay Leskov, İvan Bunin, Valentin Rasputin, Anatoli Rybakov, Yuri Bondarev, Nikolay Nekrasov, İlya Boyaşov, gibi yazarların eserlerini Türkçeye kazandırdı. TYS üyesi olan Büke evli ve bir kız çocuk sahibidir.

1

“U-uu-uuuu-vuu-vuuuuu! Hey, bakın, geberiyorum. Tipi avlu kemerinin altında son duamı uğulduyor, ben de onunla uluyorum. Mahvoldum, mahvoldum ben. – Halk Ekonomisi Merkez Konseyi çalışanları düzenli beslenme yemekhanesi aşçısı– pis şapkalı alçak, sıcak suyu üstüme boca edip sol yanımı haşladı. Pislik herif, bir de proleter. Tanrım, Tanrım, nasıl da acıyor! Kemiklerime işledi kaynar su. Artık ne faydası olacaksa uluyup duruyorum.

Ne yaptıysam ona? Ne? Ne yani, çöplükte eşelenirsem Halk Ekonomisi Konseyi’ni mi yalayıp yutacağım? Açıgözlü alçak! Suratına şöyle bir bakmanız yeter; eni boyundan geniş şişko. Kırmızı suratlı hırsız. Ah, şu insanlar, ah!

Pis şapkalı, kaynar su ikram ettiğinde öğle vaktiydi, şimdi hava karardı, Preçistenka itfaiye binasından soğan kokusu geldiğine göre öğleden sonra dört falan olmalı. Bildiğiniz gibi itfaiyeciler akşamları lapa yer. Ancak bu, aynı mantar gibi, yenecek son şeydir. Bu arada, Preçistenka’lı tanıdık köpekler anlatmıştı; güya Neglinka Bulvarı’ndaki ‘Bar’ adlı lokantada günün yemeği olarak, porsiyonu 3 ruble 75 kapık’e *piquante*¹ soslu mantar yiyorlarmış. Kuşkusuz bu bir zevk işi ama galoş yalamaktan farkı yok... U-uuu-vuuu...

Acım dayanılacak gibi değil, bana neler olacağı da açık seçik gözlerimin önünde; yarın yara olacak, peki sorarım size, neyle iyileştireceğim? Yazın olsa Sokolniki’ye² giderdim, orada özel, müthiş bir ot vardır, bundan başka

1. *Piquante* biberinden yapılan acı sos. (Ç.N.)

2. Bugün neredeyse Moskova’nın merkezinde kalan 16. yüzyılda çarların şahin avı için kullandıkları orman –adı da “şahin” kökünden gelir– 1930’da park olarak koruma altına alınmıştır. (Ç.N.)

bedavaya salam başları tıkınırsın, yurttaşların yere attığı yağlıkâğıtları keyifle yalarsın. Bir de mehtapta, otların üstünde duran karga sesli bir cadı ‘Sevgili Aida’yı¹ bizi mahvedecek gibi söylemese her şey müthiş olurdu. Şimdi nereye gidersin ki? Çizmeleriyle tekmelemediler mi? Hem de nasıl. Kaburgalarım tuğla yemedim mi? Hem de doya doya. Başıma gelmeyen kalmadı, yazgıma boyun eğdim; şimdi ağlıyorsam yalnızca açlıktan ve fiziksel acıdan, ne de olsa ruhum henüz pes etmedi... Bir köpeğin canı kolay kolay çıkmaz.

Alın işte ezilmiş, hırpalanmış ve insanların fazlasıyla hor gördüğü bedenime bakın. Şimdi asıl önemli olan, kaynar suyun değer değmez tüylerimi alıp götürmesi ve sol yanımın neredeyse korumasız kalması. Kolayca zatürre olabilirim; kaptım mıydı da, yurttaşlar, açlıktan geberir giderim. Zatürre olunca ana giriş kapısındaki merdiven altında yatman gerekir ama benim gibi yatıp duran bekâr bir köpek için kim yiyecek bulmaya çöp tene-kelerine koşturur ki? Şifayı kaptım mı karın üstü sürünmeye ve zayıflamaya başladım, o zaman da denk gelen ilk uzman kafama sopayı öldüresiye indirir. Şu kokartlı avlucular² da bacaklarımdan tuttıkları gibi arabaya atı-verirler...³

Proleterlerin en berbatları, en aşağılıkları avluculardır. En aşağı sınıf insan müsveddeleri. Aşçılar ise çeşit çeşittir. Örneğin, toprağı bol olsun, Preçistenka’dan Vlas.

1. Verdi’nin *Aida* operasından “Celeste Aida” aryası. (Ç.N.)

2. Binalardaki avlunun, sokağı açılan kısmın, giriş çıkışların temizliğinden, düzeninden sorumlu görevliler. Çarlık döneminde ve bir süre de Sovyetler Birliği’nde bekçilik yapmakla da görevlendirilmişlerdir. (Ç.N.)

3. Birinci Dünya Savaşı, Ekim Devrimi ve İçsavaş nedeniyle Moskova’da başıboş köpek nüfusu artmış ve 1924 yılından itibaren düzenli olarak sokaktaki kedi ve köpeklerin toplanıp imhasına başlanmıştır. Bu iş için imha ekipleri kurulmuştur. (Ç.N.)

Kim bilir kaçımızın hayatını kurtarmıştır. Hastalık zamanı en önemli şey yiyecek bulmaktır. Eskilerin anlattığına göre, bazen Vlas'ın attığı kemikte en azından sekizlik¹ et olurmuş. Mekânı cennet olsun, öyle düzenli beslenme yemekhanesinde değil Graf Tolstoy'larda aşçılık yapan gerçek bir insandı. Bu düzenli beslenme yerlerinde neler çevirdiklerine köpek aklı ermez. Alçaklar kokmuş salamura etten lahana çorbası yaparlar, yiyen zavallıların haberi bile olmaz. Koşa koşa gelir, şapırdata şapırdata tıknırlar.

Örneğin şu daktilo kızcağız dokuzuncu dereceden dört buçuk *çervonets*² kazanır ha, bir de, fildeper³ çorapları da sevgilisi hediye eder. Tabii bu fildeper çoraplar için katlandıkları da cabası. İşte daktilo kız, koşturuyor; dört buçuk *çervonets*'le Bar'a gidecek hali yok ya. Sine-maya bile yetmez parası oysa sinema, kadınların yaşamdaki tek tesellisidir.

Titrer, yüzünü buruşturur ama yine de tabağındakini siler süpürür... Düşünsenize, iki kap yemek kırk kapık ama işin aslında bu iki yemeğin beş altınlık⁴ değeri yoktur, çünkü kalan yirmi beş kapık'ini müdür çalmıştır. Peki, bizim daktilo bunları mı yemeli? Sağ ciğerinin üst kısmında sorun var, üstelik şu Fransız işlerinden dolayı bir de kadın hastalığı çekmekte. İşyerinde yemekhane-deki kokmuş yemek için kesinti yapıldı. İşte o, işte... Koşuyor avlu kemerinin altına doğru, bacaklarında sevgilisinin hediye çorapları. Ayakları buz gibi, karnı rüzgâr

1. Bir *funt*'un (409,5 gram) sekizde biri. (Ç.N.)

2. Rusya'da genel olarak büyük altın paraların adı olarak kullanılan *çervonets*, sonraki yıllarda onluk kâğıt paralar için kullanılmaya başlamıştır. 1947 yılında para birimi olarak ruble kabul edilene kadar para birimi olarak da kullanılmıştır. (Ç.N.)

3. (Fr. *fil de Perse*) İpeğe benzeyen İran ipliği. (Ç.N.)

4. On beş kapık'lık madenî paranın halk arasındaki ismi. (Ç.N.)

iyor çünkü üzerindeki benim tüyümden beter, paçalı donu da ısıtmaz çünkü önemli olan dantelasıdır. Sevgilisi için yırtınır durur. Flanel bir şey giymeye kalksın, adam kıyameti koparır, açar ağzını, 'Düzgün giyinsene! Ben evdeki Matryona'dan ve onun flanel donundan bıkmışım zaten, artık benim zamanım. Şimdi başkan oldum ve çaldığım her şey kadın tenine, ıstakoz etine ve Abrau Durso'ya¹ gidiyor. Çünkü gençliğimde yeterince açlık çektim, ne olursa olsun, diğer dünya diye bir şey yok ki.'

Yazık, çok acıyorum ona! Ancak tabii ki kendime daha çok acıyorum. Egoist olduğumdan değil, gerçekten de aynı koşullarda olmamamızdan. Kızın hiç değilse evi sıcak, oysa benim, benim... nereye gideyim? Dövülmüş, haşlanmış, incinmiş, nerelere gideyim? U-uu-vuuu!.."

"Kuçu, kuçu, kuçu! Şarik², hey Şarik... Zavallı şey, ne diye inliyorsun? Kim incitti seni? Offf.."

Kupkuru bir soğuk kapıları gümbürdetip kızın kulaqlarını yaladı. Eteğini dizlerine kadar kaldırdı, krem rengi çoraplarını ve pek düzgün yıkanmamış dantelli iç çamaşırının dar çizgisini ortaya çıkardı, kızın sözlerini kesti ve köpeğin üstünü karla kapladı.

"Tanrım... Bu ne hava... Off... Karnım da ağrıyor. Salamuradandır! Ne zaman bitecek bunlar?"

Kız başını eğip ileri atıldı, dış kapıdan sokağa fırladı ve tipi onu soğukta serseme çevirmeye başladı, sonrasında bir kar girdabına soktu ve kız kayboldu.

Köpek ise avlu kemerinin altında kaldı ve sakat sol yanının acısıyla buz gibi duvara yaslandı, soluğu kesildi, başka bir yere gitmemeye karar verdi; ölecekse bu kemerin altında ölecekti. Çaresizliği onu ezmişti. İçi öyle ke-

1. II. Aleksandr'ın Anapa ve Novorossisk'te kurduğu üzüm bağlarından elde edilen şarap. (Ç.N.)

2. (Rus.) Küçük top; Slav ülkelerinde sıkça rastlanan bir köpek ismidir. (Y.N.)

derli, öyle acıyordu ki; öyle yalnız öyle korku içindeydi ki kabarcıklara benzeyen minik köpek gözyaşları daha gözlerinden çıkar çıkmaz kuruyorlardı. Yaralı yanındaki tüyleri donmuş topak topak olmuştu, topakların arasından kötü kırmızı lekeler görünüyordu.

“Bu aşçılar nasıl da anlayışsız, aptal ve gaddarlar. Kadın ona ‘Şarik’ demişti... Nasıl ‘Şarik’ oluyorsa? Şarik dediğin besili, şişko, aptal olur, yulaf ezmesi yer, soyu sopu bellidir oysa ben uzun tüylü, zayıf, bakımsız, kadit bir serseri, evsiz barsız bir it. Yine de bu güzel söz için sağ olsun.

Sokağın karşısındaki pırlıl pırlıl aydınlatılmış dükkânın kapısı çarptı, dışarıya bir bey çıktı. Evet, bey; yoldaş değil hatta daha doğrusu beyefendi. Yaklaşınca beyefendi olduğu belli oldu. Paltosundan dolayı mı öyle dediğimi sanıyorsunuz? Saçmalık. Artık proleterlerin çoğu da palto giyiyor. Gerçi yakaları farklı ama bunu konuşmaya bile değmez, yine de uzaktan karıştırılabilir. Ancak gözler yanıltmaz; ister yakından ister uzaktan bakın gözler yanıltmaz. Göz önemli bir konu. Barometre gibidir. Kimin ruhu çöle dönmüş, kim ortada hiçbir şey yokken tekmeyi basar, kim her şeyden korkar, bunların hepsini gözlerden anlarsın. Bu uşak ruhluların bileklerinden ısırmanın tadına doyum olmaz. Korkuyor musun, al o zaman! Madem korkuyorsun, demek hak ediyorsun... Hırrr... Hav-hav...

Kendinden emin beyefendi tipinin içinden yürüyüp sokağı geçti ve avlu kemerinin altına yöneldi. Bunun salamura yiyecek hali yok, yedirmeye kalkarlarsa da öyle bir gürültü çıkarır ki bütün gazeteler ‘Bana, Filipp Filippoviç’e yedirdiklerine bakın!’ dediğini yazar.

İşte gittikçe yaklaşıyor. Güzel yemek yediği ve hırsızlık yapmadığı belli, sana vurmaya kalkışmaz, kimse-den de korkmaz; korkmaz çünkü karnı hep tok. Beye-

fendi kafa emekçisi. Kültürlü insanlara özgü sivri sakalı ve kırlaşmış gür, kalın bıyığıyla Fransız şövalyelerini andırıyor ama tipide bile duyulan kötü bir kokusu var; hastane ve bir puro kokusu.

Hangi kör şeytan onun yolunu, bu Halk Ekonomi kooperatif dükkânına düşürdü ki, diye sorulmaz mı? İşte yanıma geldi... Ne arıyor? U-uuu... Bu berbat dükkândan alacağı ne olabilir ki, Ohotnı Ryad neyine yetmiyor? O da ne? Salam. Beyefendi bu salamın neyden yapıldığını bir görseniz bu mağazanın yanına bile yaklaşmazdınız. Siz onu bana verin.”

Köpek son gücünü topladı, kemer altından kaldırıma doğru çılgın gibi süründü. Tipi tam başının üzerinde tüfek gibi patladı, üzerinde “Gençleştirme mümkün mü?” yazan keten bezin kocaman harflerini havaya savurdu.

“Kesinlikle mümkün. Şu koku beni gençleştiriverdi, ayağa kaldırdı; hastane kokusunu bastıran sarmısak ve biberle yoğrulmuş at kıymasının o cennetimsi kokusu yakıcı dalgalarıyla iki gündür boş duran midemi sıkıştırıyor. Hissediyorum, hatta biliyorum; salam kürkünün sağ cebinde duruyor. İşte tam başımın üstünde. Ah, yüce efendim! Bir bakın bana. Ölüyorum. Ruhumuz uşak ruhu, yazgımız alçak.”

Gözyaşları döken köpek bir yılan gibi karnının üzerinde sürünüyordu.

“Aşçının yaptıklarına bir bakın. Tahmin etmezsiniz değil mi? Ah, iyi bilirim sizin gibi zenginleri! İşin aslında ne yapacaksınız onu? Neyinize gerek o kokmuş at eti? Mosselprom’dan¹ başka hiçbir yerde bulamazsınız böylesi zehiri.² Bu sabah kahvaltınızı yaptınız, siz ki erbezle-

1. Moskova Eyaleti Tarımsal Sanayi Ürünleri Üretim Birliği. (Ç.N.)

2. Mosselprom tanıtımını yapmak üzere Mayakovski ve dönemin ünlü grafik sanatçılarından karıkoca Radçenko'lara reklam sloganı ve grafik çizimi ısmar-

ri sayesinde dünya çapında birisiniz. U-uu-uuu...”

“Neler oluyor şu dünyada? Belli ki ölmek için daha erken, umutsuzluk ise kesinlikle günah. Ellerini yalayayım bari, yapacak başka bir şey yok.”

Gizemli beyefendi köpeğe eğildi, altın çerçeveli gözleri parıladı ve sağ cebinden beyaz, uzun bir paket çıkardı. Kahverengi eldivenlerini çıkarmadan, tipinin ânında alıp uçurduğu ambalaj kâğıdını açtı ve bir parça “Hususi Krakov” denilen salam kopardı. Köpeğe verdi.

“Ah, cömert efendim! U-u-uuu!”

Fyuvvv-fyuvvit, diye ıslık çaldı beyefendi ve emredici bir sesle çağırdı: “Al! Şarik, Şarik!”

“Yine Şarik. Belli ki vaftiz edildim bu isimle. Nasıl isterseniz öyle çağırın. Bu müthiş davranışınız karşısında!”

Köpek ânında salamın zarını ayırdı, Krakov salamını hıçkırarak dişleyip çabucacık yutuverdi. Salamlarla birlikte yuttuğu kar boğazına takıldı, gözlerinde yaşlar belirdi çünkü açgözlülüğünden az kalsın salamın ipini bile yutacaktı. “Ah beyefendi, biraz daha yalayayım elinizi. Ayaklarınızı öpeyim, velinimetim benim!”

“Yeter, şimdilik...” dedi beyefendi emredercesine kesik kesik. Şarik’e doğru eğildi, ilgiyle gözlerinin içine baktı, beklenmedik biçimde eldivenli eliyle mahrem yerlerine dokundu ve karnını okşadı.

“Ooo, erkek,” dedi birçok anlama gelecek bir fısıltıyla. “Tasması yok, çok iyi, bana lazım olan sensin. Gel peşimden,” dedi ve parmaklarını şıklattı.

“Fiyuv, fiyuuuv!”

“Peşinizden gelmek mi? Sizinle dünyanın sonuna gelirim. İsterseniz fötr botlarınızla vurun, sesimi bile çıkarmam.”

lanmış ve dönemin ünlü “Mosselprom’dan başka hiçbir yerde!” sloganı ve grafiği ortaya çıkmıştı. (Ç.N.)

Bütün Preçistenka'da fenerler ışıldıyordu. Sol yanı dehşet ağrıyordu ama bu keşmekeş içinde, önünde yürüyen kürklü mucizevi bedeni kaybetmeme ve bir yolla sevgisiyle bağlılığını gösterme telaşı içindeki Şarik ağrısını zaman zaman unuttuyordu. Preçistenka'dan Obuhov Sokağı'na kadar da tam yedi kez gösterdi bağlılığı ve sevgisini. Myortvı Sokağı'nda ayakkabısını öptü; yolu açmak için vahşi bir ulumayla bir kadını korkuttu, öyle ki kadın kaldırım direğine çöktü; bir-iki kez kendine acındırmak için uludu.

Kendine Sibiryaya cinsi havası veren, tipiye karşın Krakov salamının kokusunu alan adi, serseri bir kedi yağmur borusunun ardından fırladı. Avlu kemerlerinden yaralı köpekleri toplayan bu zengin garip adamın birden bu hırsız kediyi de yanına alacağı ve Mosselprom ürününü onunla paylaşmak zorunda kalacağı düşüncesi Şarik'in aklını başından aldı. Bu yüzden dişlerini öyle bir gösterdi ki kedinin patlak bir lastik gibi tıslayarak boruya atılması ve ikinci kata fırlaması neredeyse aynı anda oldu.

"Hırrrr... Haaav! Defol! Preçistenka'da sürten her ayaktakımına Mosselprom mu yeter!"

Beyefendi bu bağlılığı takdir etti ve tatlı bir korno homurtusu gelen itfaiyenin penceresinin önünde, birincisinden daha az, beş zolotnik'lik¹ bir parça salamla ödüllendirdi.

"Âlem adam. Sözüm ona beni ayartıyor. Hiç meraklanmayın! Hiçbir yere gitmem. Nereye emrederseniz peşinizdeyim."

"Fiyuv-fiyuv-fiyu! Buraya!"

"Obuhov'a mı? Ne demek efendim. Bu sokağı iyi

1. 4,26 gramlık Rus eski ağırlık ölçüsü. (Ç.N.)

biliriz.”

“Fiyuv-fiyuv! Buraya!”

“Memnu... yoo, hayır kusura bakmayın, hayır. Orada kapıcı var. Dünyada bundan daha kötüsü yoktur. Avlucudan bin kat daha kötüdür. Nefret edilecek bir cinstir. Kedilerden bile iğrenç. Sırmalı katil.”

“Haydi, korkma, gel.”

“Sağlıklar dilerim, Filipp Filippoviç.”

“Merhaba, Fyodor.”

“Kişilik diye ben buna derim. Tanrım, böyle kimi karşıma çıkardın, ay kârek kemetim benim! Sokak köpeklerini kartmanı na¹ sokak artmanı ne bir ses ğa bakın, lı şapkası la, sırmalı. Öyle de yor, hem en peşin-sırlı pro-yaptıkla-
de ne say demim. B leter aya rın için. l
“Gel

1. Özel mülkiyetten devletleştirilerek kullanıma açılan binalar; bu olgunun öncesinde ve sonrasında da “komünal apartman” deyimi kullanılıyor olsa da Bulgakov farklı bir anlatım yolunu seçmiş ve hem “ortaklık” hem de “yoldaşlık” anlamına gelen *tovarişçestvo*'yu kullanmıştır. Biz de komün sözcüğünden kaçınarak “konut ortaklığı apartmanı” deyimini kullandık. (Ç.N.)

“Bilin ki korkunç olan, artık onda köpek değil, insan kalbi olmasıdır. Hem de doğada bulunan en berbatından!”

Şarik, bir sokak köpeğidir. Bir gün yaralanınca onu bulan cerrah evine götürür ve iyileştirir. Ancak ameliyat ederken ona bir insanın hipofiz bezini ve bir erkeğin testislerini de nakleder. Bu deneyin sonucunda Şarik yavaş yavaş insanlaşmaya başlar. Hatta zaman içerisinde Sovyet devletinde iş bile bulur, ideal sosyalist bir vatandaşa dönüşür.

Bu komik ve grotesk Frankenstein öyküsü Bolşevizmi ve Sovyet toplumunu eleştirdiği gibi, insanın temeldeki bencilliğini de gözler önüne seriyor. Bulgakov’un 1925’te yazdığı ancak 1987’ye kadar Rusçada yayımlanamayan romanı *Köpek Kalbi*, yazarın hiciv ve kara mizah yeteneğini en iyi şekilde gösterdiği eserlerinden biri.

#rusedebiyatı #frankenstein #modernizm #sovyetlerbirliği
#teknoloji #toplum

